

Se n'ocupa una llei de la Generalitat Valenciana



El dia 2 de maig d'aquest mateix any entrà en vigor la Llei 1/84 de la Generalitat Valenciana d'ordenació de l'artesanía, de vital importància per al País Valencià, ja que són múltiples els factors que fan de l'artesanía una activitat de singular rellevància, econòmica, històrica i cultural.

Aquests factors assoleixen una especial importància quan els relacionem amb l'artesanía del nostre país. És força conegut el paper destacat que històricament desenvoluparen els gremis artesans en el País Valencià; és també poc discutible el valor cultural, no sols de determinats oficis artesans, sinó de la totalitat del sector, pel fet que manté determinades tradicions que es troben en la base de la nostra idiosincràsia; cap poca discussió sobre el fet que les activitats artesanals, realitzades en petits tallers de base familiar, han estat el punt de partida de gran

Francisc SIGNES

quantitat d'indústries al llarg de tot el nostre territori.

Tanmateix, és també notori que aquesta rellevància cultural i històrica no va acompanyada de la paral·lela importància social i econòmica que correspondria al sector artesà. Tal com apunta el Preàmbul de la Llei, «diverses circumstàncies conformen el sector artesà com un sector en declivi».

Davant aquestes circumstàncies, el sector ha patit una singular desassistència, que ha carregat sobre els seus components els efectes de la crisi econòmica amb tota la duresa. Així, els problemes que avui té plantejats l'activitat artesanal són comuns als de les petites i mitjanes empreses, matisats per unes característiques especials que els agreugen fins arribar en moltes ocasions a quotes insostenibles.

Així, l'absència d'uns canals adients de comercialització i promoció ha reduït el mercat d'un bon grapat d'artesans a un en-

L'artesanía ha estat totalment desassistida i ha patit els efectes de la crisi econòmica

torn excessivament petit, i els manté en una situació de dependència del comprador, els interessos del qual són, probablement, divergents; les dificultats d'accés al crèdit per part les empreses artesanals les ha conduïdes a una progressiva descapitalització, amb el deteriorament d'útils consegüent.

Un tercer factor seria l'absència d'un règim fiscal i tributari adequat. La incorporació d'una gran quantitat de ma d'obra al

producte final suposa un excés en la càrrega impositiva. Segons apuntava el conseller d'Indústria, Segundo Bru, en el discurs de presentació del Projecte de Llei a les Corts Valencianes «como se ha señalado, acertadamente, en las actividades intensivas en trabajo, gravar éste no es gravar el atraso tecnológico, sino penalizar la calidad en mayor medida cuanto más alta sea ésta».

La ubicació característica dels tallers d'artesans en els nuclis antics de les ciutats —amb l'excés de gravamen diferencial respecte a altres ubicacions— i les circumstàncies desfavorables per a l'orientació i l'adequació de les noves generacions cap a les activitats artesanals, completen la gamma de factors que incideixen negativament en el desenvolupament del sector.

¿Per què una llei per a l'artesanía valenciana?

És la Constitució de 1978 la que, en l'article 130, encomana als poders públics la modernització i el desenvolupament del sector artesanal. Aquesta declaració, que opera com principi inspirador de les actuacions dels governs, ha de veure's desenvolupada mitjançant l'elaboració normativa en el nivell de l'administració corresponent.

Com que l'Estatut d'Autonomia valencià en l'article 31 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en la matèria, és aquesta la que hauria de desenvolupar, executar i vetlar pel compliment del mandat constitucional.

artesa

És en aquest sentit en què s'ha d'inscriure la Llei, que, segons Segundo Bru, «constituye un importante punto de ruptura frente a la línea inercial de comportamiento del sector». Segons el conseller, «conscientes de la gravedad de los problemas que lo aquejan—al sector—, y de la necesidad de actuar para remediarlos, esta Ley constituye un primer paso inexcusable en el objetivo de dignificar las actividades artesanales. En este sentido —segueix el conseller—, se ha eliminado toda tentación paternalista a que tan proclives se mostraron los anteriores gobiernos, en la convicción de que tan sólo elevando a la artesanía al lugar que le corresponde en el conjunto de la economía será como podremos mejorar su competitividad y asegurar la pervivencia futura del sector».

*Una Llei clara i rigorosa,
uns objectius perfectament
delimitats*

En la Llei d'Artesania es defineixen les activitats artesanals, classificant-les en grups que delimiten tant els camps d'actuació com la possibilitat d'adoptar mesures diferencials i adequades al context corresponent. S'hi estableix, com a la resta d'Europa, la concessió d'un document que permeta l'artesa d'acreditar la seua condició com a tal.

S'hi presta especial atenció a aquells procediments que permetesquen establir d'una manera clara l'origen artesa dels productes.

S'hi estableixen ac-



*La ubicació dels
tallers d'artesans
als barris antics
de les poblacions
augmenta els
impostos que
han de pagar*

tuacions territorials, concretades sota la forma de Zones d'Interés Artesanal, per a aquelles comarques o zones caracteritzades per un artesanat actiu i homogeni. També podran ser-ho les que compten amb una reconeguda tradició o un especial dinamisme creatiu en aquest camp.

Es preveu en la Llei la creació d'una comissió les funcions de la qual aniran més enllà de les consultives, ja que amb indepen-

dència de les que li marca el mateix articulat legal, com ara la determinació i la regulació de les Zones d'Interés Artesanal, els distintius d'identitat geogràfica adscrits a aquestes zones, els certificats de producció artesanal, i les condicions i requisits exigibles per a l'accés a la condició d'artesa, i la confecció del repertori d'oficis artesanals, hi ha la voluntat —segons el conseller d'Indústria— que, mitjançant els seus informes, dictàmens i consells, mantinga la flexibilitat necessària que permeta l'adequació de les successives disposicions a les circumstàncies canviants que en constitueixen l'entorn.

Segons el conseller Segundo Bru, finalment, «es obvio, sin embargo, que la Administración puede estimular, pero no suplir; ayudar, pero no substituir. De la capacidad de superación, inventiva e ilusión de los propios artesanos dependerá, en buena medida, el éxito final del resultado obtenido».



tano



tano



tano



tano



tano



tano

GANDIA